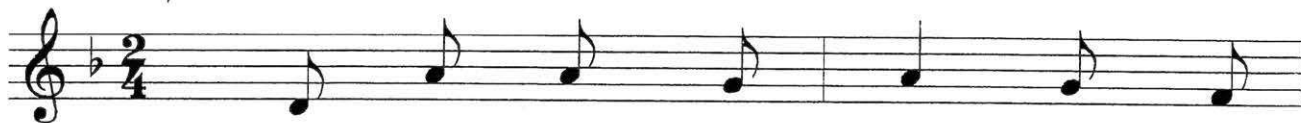

BÌNH AN TRONG HỒN CON

Huy Hoàng

Ga 14,1-30

1. Bình an trong hồn con, không phải
2. Chỉ lo toan ngày đêm, cho đời
3. Dù cao sang quyền uy, nhưng là
4. Ngày vui nơi trần gian, như làn

1. do tác động bên ngoài. Nhưng là từ sâu
2. con có nhiều gia tài. Bao chuyện ở giữa
3. xa Chúa, nào ích gì? Khi Ngài gọi con
4. mây giữa trời gió ngàn. Chưa hợp mà đã

1. thăm, hồn có Chúa hay đời vắng Chúa.
2. đời làm tâm trí giao động bối rối.
3. về, cả thế giới không còn ý nghĩa.
4. tàn, đời vẫn thế, con đừng oán thán.

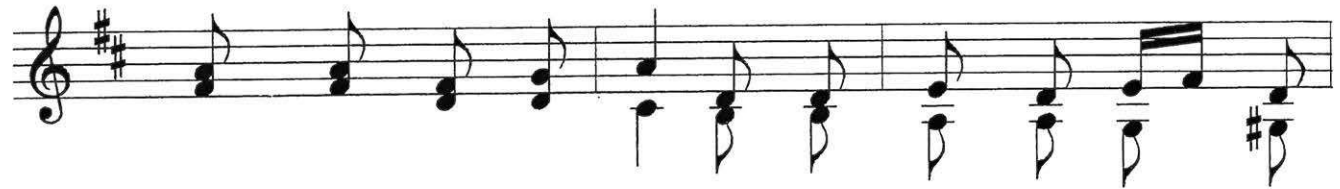
1. Khi hồn con có Chúa, đời bình
2. Lo ngày mai sẽ tới, sợ cuộc
3. Nhưng người tin mến Chúa, tràn niềm
4. Con đừng quên mỗi phút, là đời

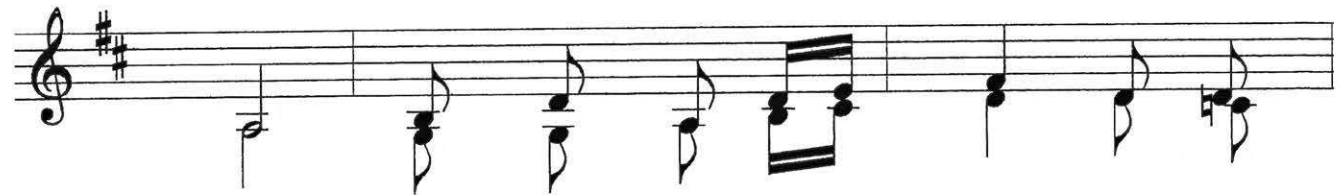
1. an tin yêu rạng ngời. Nhưng khi vắng Chúa
2. sống con không bằng ai. Xa Thiên Chúa trong
3. vui vâng theo Lời Ngài. Ra đi với cõi
4. con đang xa đời này. Nên thanh thoát với

1. rồi, đời nhuộm màu nghĩa trang buồn thôi.
2. đời, thì nô lệ thế gian mà thôi.
3. lòng thật êm nhẹ, tới quê chờ mong.
4. đời, để cõi lòng hướng lên trời vui.

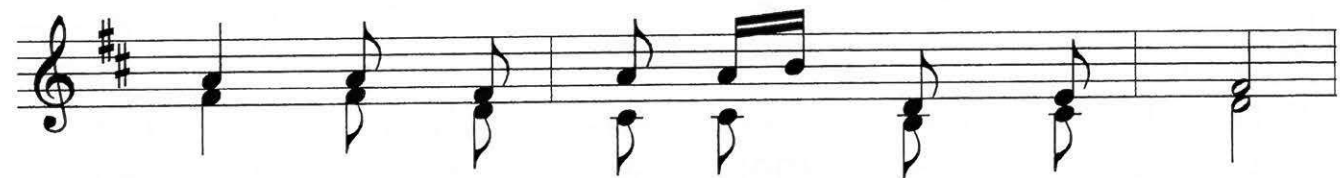
ĐK: Chúa chính là bình an, là niềm vui hạnh phúc con

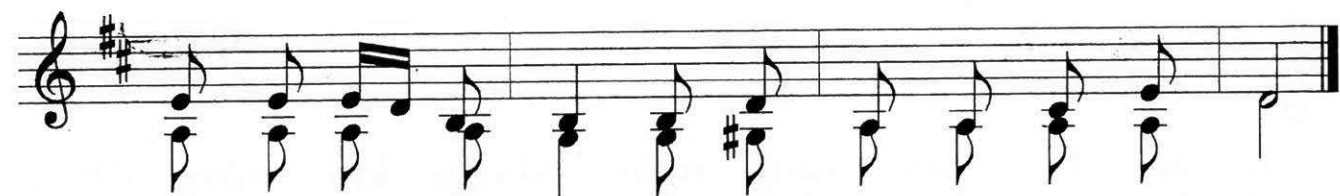
người. Một phút nào xa Chúa, là đại

khờ, là mất tương lai. Như Chúa thường chỉ

dạy, tiên vắn lo kiếm tìm Nước Chúa.

Lo toan cõi đời này, giờ Chúa gọi, đời con trắng tay.